

12. A budú jedno telo (úryvky z knihy)

Láska nie je nevyspytateľný oblak, ktorý bez zmyslu príde a zase odíde. Ide o životne dôležitú emóciu, ktorá rastie alebo umiera priamo úmerne tomu, ako daný jedinec premýšľa. Pokiaľ niekto nadáva a v mysli kritizuje svojho partnera, zanedlho v sebe zničí lásku k nemu.

Keď však tento negatívny mentálny návyk nahradí ďakovanie za kladné rysy partnerovho života, bude ich láska kvitnúť tak isto, ako po dni prichádza noc. Láska je dôsledkom zdravého myslenia o svojom partnerovi. „Napokon premýšľajte, bratia, o všetkom, čo je pravdivé, čo čestné, čo spravodlivé, čo čisté, čo ľúbezné, čo príjemné, o všetkom, čo je cnostné a čo chválibné!" (Fil. 4,8)

Veľakrát sme videli, že láska sa navrátila do manželstva, keď jeden alebo obaja boli ochotní poslúchnuť princíp. „Za všetko ďakujte, lebo to je vôľa Božia pri vás v Kristu Ježiši." (1.Tes.5,18) Jedného dňa prišiel do mojej kancelárie pár, ktorý to vzal ako poslednú možnosť. Povedali mi: „Vo štvrtok máme schôdzku so svojim právnikom. Chceme sa rozviesť." To bolo v utorok. „Existuje niečo, čo by ste mohol urobiť, aby sa do nášho manželstva vrátila láska, skôr ako bude neskoro? Máme tri deti." „Nie, nie je nič, čo by som mohol urobiť," Odpovedal som. „Ale poznám Niekeho, kto môže." Rýchle priznali, že sú kresťania, ale dodali, že „poslednú dobu na tom vôbec nepracujú". Vysvetlil som im: „Boh prikazuje manželským párom, aby milovali jeden

druhého, a nikdy od nich nevyžaduje nič, na čo by im nedal sily." Ďalej váhali. Uvedomil som si u nich ducha beznádeje a ticho sa modlil za vedenie. Nato som sa pristihol, ako sa pýtam: "Ako by sa vám páčilo, keby ste sa do seba opäť šialene zamilovali do troch týždňov? „Pri tejto myšlienke pookriali, ale pochybovali, že by to bolo možné. Začal som im objasňovať, že kritika a hľadanie chýb v našej mysli pôsobí na lásku deštruktívne (a slovné vyjadrenie týchto pocitov je ešte horšie). Ďalej som im zdôraznil, že Boh takéto zmýšľanie odsudzuje a prikazuje nám, aby sme miesto toho rozmýšľali s láskou a ďakovaním za všetko. Vzal som zo svojho stola dva lístky, obrátil sa na muža a požiadal ho, aby napísal desať vecí, ktoré sa mu páčia na jeho žene. Prvý bod chvíľu trval, ale za chvíľu nasledovali

ďalšie. Keď prišla rada na ženu, aby uviedla jeho dobré vlastnosti, bolo to ľahšie, pretože pokiaľ on písal, mohla si to premýšľať. Potom, keď boli ich zoznamy hotové, obaja súhlasili s tým, že si ich majú prejsť každé ráno a večer a ďakovať Bohu za každé z týchto požehnaní. Do troch týždňov mi volali, aby som zrušil ich ďalšiu návštevu. Povedali mi: „Už nepotrebujeme žiadnu ďalšiu pomoc. Naša láska sa vrátila, silnejšie ako predtým." Ak začne vaša láska stagnovať, na vine je vaša myseľ. Skúste v mysli chváliť Boha a ďakovať Mu. Zmení to váš milostný život.

23. článok Augsburského vyznania - O manželstve kňazov 5.

23. článok AV (Augsburského vyznania) hovorí priamo o manželstve, presnejšie o manželstve kňazov. Ale keďže naše vierovyznanie je pre všetkých, v podstate sa tento článok týka každého. Zákaz pre kňazov vstúpiť do manželstva vyvolal mnoho problémov. Reformátori nechceli zakrývať tieto problémy a na druhej strane hovorili o nich s bázňou pred Bohom.

Tento článok z AV odкрýva mnoho dôležitých tém:

1.Dar celibátu je darom od Pána Boha. Boh tento dar dáva, aby tí, ktorí majú tento dar sa mohli plne venovať službe Pánu Bohu.

2.Niektorí majú tento dar od Pána Boha, ale iní nie. Ale obidvoch si môže povolávať Pán Boh pre službu zvestovania evanjelia, alebo pre inú službu na Pánovej vinici. Apoštol Pavol tento dar mal. Ale Apoštol Peter nie. Ale služba obidvoch bola potrebná.

3.Zvest' evanjelia je najdôležitejšia služba cirkvi a nijaké prekážky, ktoré ľudia vymyslia nemôžu obmedziť túto službu. AV nerieši všetky problémy manželstva. Zdôrazňuje, že manželstvo kňazov vôbec nie je v rozpore s tým, čo chce Pán Boh. Podmieňovať službu evanjelia, do ktorej Boh povolal, ľudskými príkazmi o bezženstve pre tých, ktorí tento dar nemajú, je proti ľudskej osobnosti. AV hovorí, že sexualita patrí k ľudskej osobnosti.

4.AV zdôrazňuje, že správny priestor pre užívanie daru ľudskej sexualita je manželstvo.

5.AV sa pýta v tejto súvislosti dôležitú otázku: „Či pravidlá, ktoré ľudia schvália robia, ľudí lepšími, alebo horšími?" To je dôležitá otázka, ktorá nás núti sa hlbšie zamyslieť nad všetkými pravidlami, ktoré si ľudia schvália.

6.V dobe reformácie niektorí ľudia si mysleli, že kresťan môže žiť skutočne pobožným životom, len vtedy, keď preruší akékoľvek kontakty a väzby s okolitým svetom. V 16. stáročí sa to týkalo radikálnych novokrstencov a mníchov. Navyše o mníchoch sa verilo, že svojím stavom si zasluhujú určitú špeciálnu Božiu priazeň. Toto je v rozpore s evanjeliom – radostnou správou o milosti Božej danej nám v Kristovi Ježišovi.

7. AV uvádza celibát ako možnú prekážku pre rozhodovanie sa pre kňazskú službu. Toto však určite nie je rozhodujúci motív. Ten je Božie povolanie, cirkevné vyslanie a ľudská ochota obetovať sa pre Božie kráľovstvo.

„Veď sväté písmo jednoznačne svedčí, že manželstvo je od Boha ustanovené, aby sa tak vyhlo smilstvu, ako hovorí Pavel v 1. liste Korinským 7,2: "Ale aby sa vyhlo smilstvu, nech má každý svoju ženu." Úryvok z 23. článku
Celý tento článok si môžete prečítať v Evanjelickom spevníku.